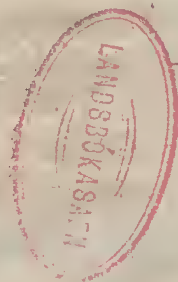
Placat

angaaende

nogle almindelige Opmuntringer og Understottelser for Skibes Udrustninger til Fiske-Fangst under Island.

Christiansborg Slot den 6te Junii 1787.

Kiøbenhavn,
trykt hos Directeur P. M. Høpffner, Hans Kongelige Majestæts og Universitetets første Bogtrykker.

Vi Christian den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge, de Venders og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken og Oldenborg, giøre alle vitterligt: At ligesom Vi ved Placaten af 18de Aug. f. A. dens 16de Post have tilsagt Vore troe og kiære Undersaatter visse Opmuntringer for Fiskefangsten under Island, saa ville Vi og herved, for, paa alle muelige Maader at befordre denne vigtige Næringsvey, allernaadigst nøyere have bestemt og anordnet, som følger:

1.

Alle og enhver i Vore Europæiske Stater Boesiddende, som derfra ville udruste indenlandske, dem selv eller andre Vore Undersaatter tilhørende Skibe til Fiskefangst under Island, kan for det første i 10 paa hinanden følgende Aar fra denne Vor allernaadigste Placats Dato af, vente sig godtgiort en Udrustnings-Præmie af 10 Rdlr. pr. Commerce-Læst af Skibenes

Dræg-

Drægtighed fra 15 indtil 30 Commerce=Læster af ethvert Skib, naar de derom betimeligen melde sig, da Præmien indtil videre ikke udsettes uden for 600 Commerce=Læster hvert Aar, og saaledes bliver bevilget dem, som først derom melde sig; Dog skal de Reedere, som vil forbinde sig til at vedblive deslige Udrustninger i fleere paa hinanden følgende Aar, gives Fortrin ved disse Præmiers Uddeeling.

2.

Denne Udrustningspræmie kan desuden ventes at vorde vedkommende Reedere forskudt, som derom henvende sig til Vores Finants=Collegium, naar de tillige kunne stille Sikkerhed for, at den Udrustning, for hvilken Præmien forskydes, virkeligen skal vorde iværksat og fuldbyrdet inden en vis Tid, som af Vores Finants=Collegium nærmere bestemmes efter Præmiens Udbetaling.

3.

De Skibe, som bruges til saadan Fiskefangst, bør, naar Præmien derfor skal kunne æskes, være vedbørligen indrettede og udrustede dertil, hvorom Reederne ved deres Skibes Bortseiling maae forsyne sig med de fornødne Beviisligheder.

Reederne maae og forsyne dem med de i Vores Placat af 18de Aug. f. A. dens 7de §. anbefalede islandske Passer, i hvilken Henseende de uvægerligen bør rette dem efter hvad om disse Passer er eller bliver anordnet.

4.

Paa det Vi kunne være forvissede om denne Præmies hensigtsmæssige Anvendelse, skulle Reederne ligeledes, for at kunne æske samme, lade deres Skibe udseile fra Udrustnings=Stædet i det seeneste den 24de April for at drive Fiskerie paa Havet i to Maaneder, eller til Julii Maaneds Udgang, med mindre de i

)(2 korte=

kortere Tid kunne giøre tilstrækkelig Fangst. Om denne Tid, som de saaledes fiske, maae Reederne ved at tilbagesende Passerne, forskaffe de fornødne Beviis, ved eedeligen bekræftede Udtog af deres Skibs-Journaler, og naar de tillige have ladet deres Skibe overføre Ladninger til eller fra Island, maae de desuden forsyne dem med Attester fra de Havne i Island, hvor de have losset eller ladet, i hvilke Attester deres Ankomst og Afseiling derfra meldes ved Dag og Datum.

5.

Dog skal det være de Skibe, som saaledes udrustes paa Fiskerie, uformeent, saavidt de paa Udreisen kunne have Rum tilovers fra de til Fiskeriet hørende Fornødenheder, saavelsom paa Hiemreysen fra deres Fangst, at indtage, saavel til, som fra Island, Handelsvahre og Fragtgods, samt Reisende, der ere forsynede med de behørige Passer; i hvilket Fald de nyde alle de i Placaten af 18de Aug. f. A. bestemte Friheder, imod at de iagttage de ellers for denne Beseyling allerede fastsatte eller herefter fastsettende Regler.

6.

Saasnart en Skipper haver fuldendt sin Fangst, eller naar han ellers fra Tid til anden finder det Fornødent, staaer det ham frit for at indløbe i hvilken Havn i Island han vil, samt med Grund-Eyerens Minde at tørre og tilvirke de fangede Fisk paa beqvemme Stæder paa Landet, hvor han helst vil og kan, hvori Øvrigheden i behøvende Tilfælde paa lovlig Maade skal være ham behielpelig.

7.

Ligeledes skal det være saadanne Fiskende uformeent, at leie Folk i Island til Hielp ved deres Fiskerie og Fiskevirkning,

samt

samt at tilkiøbe sig af Indbyggerne Fisk eller andre af deres Vahre; alleene at de i saa Fald holde dem de om Handelen med Indbyggerne i Almindelighed foreskrevne eller herefter foreskrivende Regler efterrettelige.

8.

Videre forundes saadanne Fiskende Friehed til at sende Fiskeladninger directe fra Søen, eller fra hvilken islandsk Havn de ville, lige til Middelhavet, eller til hvilken anden udenrigs Havn og Stæd, de selv ville, samt til Vore vestindiske Øer, saafremt og forsaavidt de til saadan Handel ellers ere berettigede. De maae og i saadanne Tilfælde være forsynede med de behøvende Algierske eller Vestindiske Søepasse, og holde dem de i den Henseende foreskrevne Regler efterrettelige, samt iagttage, naar de komme til Vore Vestindiske Øer, de subsisterede Anordninger eller de Foranstaltninger, som, i Henseende til Handelen og de i Vestindien erleggende Afgivter, allerede ere eller herefter vorde føyede.

9.

Naar de derimod gaae tilbage til nogen Havn i Vore Europæiske Stater, skal deres medbringende Fisk, hvad enten de tilsidst ere komne fra en islandsk Havn, eller lige fra Fiskeriet, ansees fuldkommen for at være en Islandsk Product, og derfor nyde de i Placaten af 18de Aug. f. A. den 10de §. for saadanne Vahre bestemte Told-Frieheder. Det samme skal og finde Stæd i Henseende til den muligen fra fremmede Stæder, hvor de have vildet sælge deres Ladning, igien usolgt hiembringende islandske Fisk og Fiskevahre, alleene at Skipperen og Styrmanden i dette Tilfælde eedeligen bekræfte, at disse Fiskevahre enten forhen ere udførte fra en islandsk Havn, eller fangede under Island.

10.

De paa Fiskerie under Island udrustede Skibe skulle, ligesom alle andre fra og til Island gaaende Skibe, i Følge Vores

 Placat

Placat af 18de Aug. dens 6te Post, for det første i Tyve Aar være aldeles befriede for Lastepenges Erlæggelse i Vore samtlige Europæiske Staters Havne; Ligesom og de Skibe, som paa Hen- eller Tilbage-Reisen seile forbi Cap Finis Terræ skulle i samme Tid være frietagne for de Slave-, Laste- og Rançons-Penge, som Skibe paa denne Fart ellers erlægge.

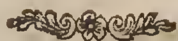
11.

Ligesom de til Fiskeriet under Island brugende Skibe ikke uden Reedernes Tilladelse, det være sig i Krigs- eller Freds-Tider skulle anholdes, eller anvendes til andet Brug end det, hvortil de af Eyerne ere bestemte, saa skulle og de hver Gang fra Fangsten tilbagekommende Folk, saameget muligt er, forskaanes fra Udskrivning til Vores Soetieneste, naar de ere forsynede med Beviiser fra Reederne, at de ere antagne til nye Reiser. Dog bør saadanne Attester, til at forekomme Misbrug, være bekræftede af det Stæds Øvrighed, hvorfra Udrustningen skeer, og hvor den Medreeder er boesiddende, som besørger Udrustningen, naar samme skeer for et Interessentskabs Regning.

12.

Alle Commandeurer, Skippere og Skibsfolk, som ere antagne til at fare med de til dette Fiskerie udrustende Skibe, og derom medføre behørigen attesterede Beviiser fra vedkommende Reedere, maae, naar de i saadant Ærende foraarsages at reise til Lands til noget Stæd i begge Rigerne, saavelsom i Vore tydske Stater, upaatalt have Friehed til at benytte dem af hvad Befordring de bedst kunne bekomme uden at være bundne til Anordningerne om Vognmands-Vogne og den sædvanlige Skyts. Saa maae de og overalt passere frie, naar de med foranførte af vedkommende Øvrighed paategnede Beviis fra Reederne godtgiøre, at de enten reise til Skibets Udrustnings-Stæd for at tiltræde deres Tieneste, eller Hiem igien, naar deres Tieneste

eller

eller Forretninger for den Gang ere fuldførte. Dog have de, hvad Kiøbenhavn angaaer, naar de reise derfra, desuden at forevise Reedernes Pas for Ober-Præsidenten, som samme uden Betaling paategner, hvorefter de da passere ubehindret, alleene at de holde sig de Forsigtigheds-Regler, som ere eller blive foreskrevne i Anledning af indtreffende Qvægsyge, eller andre smitsomme Sygdomme, vedbørligen efterrettelige.

13.

Hvad Søefarende eller Haandværksfolk, der maatte indkomme fra fremmede Stæder til Arbeide og stadig Brug ved Skibe eller Udrustninger til dette Fiskerie, maae, saalænge de bruges til bemeldte Arbeide og derved forblive, have samme Rettighed og Beskyttelse, som Vore egne her boesatte Undersaatter, uden at maae i nogen Maade, hverken af Laugene eller nogen anden, hindres i deres Arbeide eller tages derfra. De maae og saalænge de fare paa disse Skibe eller staae i Udreedernes faste Tieneste, saavelsom deres i vore Riger og Lande boende Hustruer være forskaanede for borgerlige Besværinger, saalænge de ikke drive nogen anden borgerlig Næring.

14.

Vi ville og allernaadigst, at Vore i fremmede Havne og Handelsstæder ansatte Consuler eller Vice-Consuler skulle viise al Omhu for disse Vore Undersaatteres mueligen der indløbende Skibe, samt al muelig Beredvillighed i at gaae dem til Haande med alle Slags Efterretninger eller Tieneste de kunne behøve og forlange, endskiønt det ellers staaer Reederne frit for at bruge hvilken Commissionair de ville til deres Ladningers Salg.

Hvorefter Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette og forholde. Thi byde og befale Vi hermed alle Vedkommende, som denne Vores Placat under Vores General-Land-Oeconomie-

og

og Commerce-Collegii Seigl tilskikket vorder, at de samme paa behørige Stæder offentligen til alles Efterretning straxen lade læse og forkynde. Givet paa Vort Slot Christiansborg udi Vores Kongelige Residents-Stad Kiøbenhavn den 6te Junii 1787.

Under Vores Kongelige Haand og Seigl.

Christian R.

Schimmelmann. Reventlow. Sehestedt.

Windelboe.